

EAPC - Aprofundim en el procediment administratiu i en el funcionament de les administracions públiques

Aspectes procedimentals del Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics

11-05-2021

1. Plantejament

Amb l'esperada entrada en vigor el 2 d'abril de 2021 de les determinacions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, els efectes de les quals havien quedat demorats inicialment, en virtut de la disposició final setena, per dos anys a partir de l'entrada en vigor de la Llei, i posteriorment i de manera successiva, per dos anys i per sis mesos més, el mateix dia també va entrar en vigor el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, aprovat pel [Reial decret 203/2021, de 30 de març](#).

La nova disposició té per objecte desenvolupar la Llei 39/2015 i la Llei 40/2015, pel que fa a l'actuació i al funcionament electrònic del sector públic, i és aplicable al sector públic tal com el defineixen els articles 2 de la Llei 39/2015 i de la Llei 40/2015.

Gran part del seu articulat forma part del procediment administratiu comú o són bases del règim jurídic de les administracions públiques, i per això són directament aplicables, com també els preceptes dictats en virtut de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de telecomunicacions i de seguretat pública. Els preceptes del Reglament només aplicables en l'àmbit estatal es relacionen a la disposició final primera 3 del Reial decret, i hi ha un avís d'aquesta circumstància en cadascú d'aquests.

Com a primera aproximació al contingut, destacarem a continuació alguns dels aspectes regulats pel Reglament que incideixen en la tramitació del procediment administratiu i que tenen una especial rellevància en la pràctica del dia a dia de les unitats administratives.

2. L'opció de relacionar-se voluntàriament amb l'Administració per mitjans electrònics

El Reglament introdueix en l'article 3.2 alguns aspectes de l'exercici per part de la persona interessada del dret a relacionar-se amb l'Administració per mitjans electrònics quan no hi està obligada que no apareixen en la regulació legal. Com és sabut, el mitjà triat per la persona per

comunicar-se amb les administracions públiques pot ser modificat per ella en qualsevol moment (art. 14.2 de la Llei 39/2015). Tant l'opció inicial per la relació electrònica com els eventuais canvis posteriors han de ser comunicats per la persona interessada a l'òrgan competent per a la tramitació del procediment, de manera que aquest pugui tenir constància d'aquesta decisió.

El Reglament distingeix entre l'exercici del dret a l'inici del procediment i quan en una fase posterior es manifesta la voluntat de relacionar-se electrònicament o de deixar de fer-ho quan s'hi havia optat anteriorment. Per a aquests dos darrers supòsits, el Reglament estableix que els efectes de la comunicació es produeixen a partir del cinquè dia hàbil següent a aquell en què l'òrgan competent per a la tramitació del procediment n'hagi tingut constància. En aquest punt el Reglament és gairebé coincident amb l'establert en la disposició transitòria vuitena del [Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital](#), que determina que el termini dels efectes és a partir dels cinc dies naturals a comptar des de l'endemà del dia de la recepció per part de l'òrgan competent per a la tramitació del procediment. S'ha d'entendre d'aplicació preferent el termini establert pel Reglament, perquè ha estat dictat en exercici de la competència exclusiva de l'Estat sobre el procediment administratiu comú i per dictar les bases del règim jurídic de les Administracions públiques.

3. El règim d'esmena

El Reglament recull el règim d'esmena, dictat en desenvolupament de l'article 68 de la Llei 39/2015, pel qual es reconeix a la persona interessada el dret a rectificar els defectes, els errors o les mancances produïts en una actuació anterior, previ requeriment de l'Administració. L'article 14 identifica quatre supòsits en què opera l'esmena en relació amb l'actuació de la persona interessada:

- a) La no utilització dels mitjans electrònics en la relació amb l'Administració quan la persona interessada hi estigui obligada;
- b) La no utilització dels mitjans electrònics en la relació amb l'Administració quan la persona interessada no hi estigui obligada però ha exercitat el seu dret a relacionar-se electrònicament amb l'Administració.
- c) L'incompliment del requisit d'ajustar els documents presentats per la persona interessada als formats i als estàndards que hagin determinat les administracions públiques, tant quan es tracta de la sol·licitud d'iniciació com si es tracta d'un altre acte.
- d) La presència de qualsevol altre defecte esmenable en l'escrit o sol·licitud presentada per la manca de compliment dels requisits exigits pels articles 66, 67 i 73 de la Llei 39/2015 o per la manca d'altres requisits exigits per la legislació específica aplicable.

En tots els casos, el Reglament estableix que l'Administració ha de requerir l'esmena a la persona interessada i atorgar-li un termini de deu dies per fer-ho amb l'advertiment que, si no és atès el requeriment, s'entendrà que ha desistit de la sol·licitud o, si escau, o es podrà declarar que ha decaigut el seu dret al tràmit, prèvia resolució dictada en els termes establerts en l'article 21 de la Llei 39/2015. En el supòsit de la lletra *d*, el termini de deu dies pot ser ampliat fins a cinc dies més a petició de la persona interessada o d'ofici, quan l'aportació dels documents requerits, si s'escau, presenti dificultats especials, sempre que no es tracti de procediments selectius o de concurrència competitiva.

Aquest règim jurídic que es presenta com a homogeni per als quatre supòsits deixa de ser-ho en examinar la data d'efectes de l'esmena, de conformitat amb les determinacions legals. S'ha de recordar que l'article 16.8 de la Llei 39/2015 estableix que no s'han de tenir per presentats en el registre els documents i la informació el règim especial dels quals estableixi una altra forma de presentació, i que d'acord amb l'article 68.4 de la Llei 39/2015 s'ha de considerar com a data de presentació de la sol·licitud aquella en la qual s'hagi fet l'esmena.

Així, quan la persona interessada no hagi emprat els mitjans electrònics en la relació amb l'Administració, estant obligada a fer-ho o havent exercitat el seu dret a relacionar-se electrònicament amb l'Administració (supòsits que hem designat com *a* i *b*, respectivament), s'ha de considerar la data de l'esmena com la de la presentació de la sol·licitud. És a dir, mentre no sigui efectiva l'esmena s'ha de considerar com a no presentada la sol·licitud, i no produeix més efecte que originar l'obligació de l'Administració de requerir l'esmena, la qual mitjançant l'òrgan administratiu competent per a la tramitació del procediment, com estableix l'article 37.4 del Reglament, ha de comunicar a la persona interessada la circumstància que el document es té per no presentat i l'ha d'informar dels requisits exigits per la legislació específica aplicable.

El Reglament no estableix cap termini perquè l'Administració doni compliment a aquesta obligació, però per exigències de la bona fe, de la confiança legítima i del servei efectiu a la ciutadania que ha de respectar l'Administració, de conformitat amb l'article 3.1 de la Llei 40/2015, en la seva actuació i relacions, s'ha d'entendre que ha de ser com abans millor o sense dilació.

En la resta de supòsits (lletres *c* i *d*), hi ha una esmena efectiva de l'acte defectuós o incomplet, en el sentit que produeix efectes des de la data en què es va efectuar l'acte esmenat.

4. La identificació o la signatura electrònica de les persones interessades mitjançant personal funcionari habilitat

L'article 12.2, paràgraf segon, de la Llei 39/2015, ofereix la realització de la signatura per personal funcionari habilitat a la persona interessada no obligada a la relació electrònica amb l'Administració que no disposi dels mitjans electrònics necessaris per identificar-se o signatura electrònica en el procediment administratiu. A aquest respecte, el Reglament estableix en l'article 30.1 que, un cop efectuada l'actuació administrativa, la persona funcionària habilitada ha de lliurar a la persona interessada tota la documentació acreditativa del tràmit realitzat, així com una còpia del document de consentiment exprés emplenat i signat, el formulari del qual ha d'estar disponible en el punt d'accés general electrònic de l'Administració respectiva, que en el cas de l'Administració de la Generalitat és la Seu electrònica (seu.gencat.cat).

5. L'acreditació de la representació de les persones interessades

En matèria de representació, el Reglament recull les determinacions de l'article 5 de la Llei 39/2015 conformement a les quals la representació es pot acreditar per qualsevol mitjà vàlid en dret que deixi constància fidedigna de la seva existència, i en l'article 32.3 afegeix als supòsits recollits en l'article 5.4 de la Llei 39/2015 dos mitjans addicionals d'acreditació de la representació:

a) Un certificat electrònic qualificat de representant per a actuacions en nom de persona jurídica, entenent-se en tal cas que el poder de representació abasta qualsevol actuació davant qualsevol Administració pública. En aquest sentit, únicament s'admeten com a mitjà d'acreditació els certificats de representació de poders generals i, per tant, el Reglament descarta com a mitjà d'acreditació els certificats de representació limitada a unes actuacions o tràmits que s'emeten per alguns certificadors que acreditaven poders parcials de representació.

b) Un document públic la matriu del qual consti en un arxiu notarial, o d'una inscripció practicada en un registre mercantil. En aquest cas, la persona interessada ha d'aportar la certificació registral electrònica corresponent o almenys expressar el codi segur o un altre sistema d'accés i verificació del document electrònic.

L'enumeració de mitjans d'acreditació de la representació tant en la Llei com al Reglament és merament enunciativa i no representa en cap cas un *numerus clausus*.

6. La successió de persones físiques o jurídiques en un procediment administratiu

La Llei 39/2015 estableix com ha de procedir l'Administració quan s'identifiquin noves persones interessades en un procediment que no hagi tingut publicitat (art. 8), però deixa de banda el supòsit de successió en la condició de persona interessada en un determinat procediment. Aquesta matèria és abordada pel Reglament en l'article 42.4, en què es tracta de la successió de persones físiques o jurídiques, *inter vivos o mortis causa*.

En aquest cas, la persona o l'entitat que succeeix la persona interessada ha de comunicar la successió a l'òrgan competent de la tramitació del procediment de l'existència del qual tingui coneixement, en el termini de quinze dies hàbils des de l'endemà al de l'efectivitat de la successió o des de la inscripció de la defunció en el Registre Civil.

Quan tingui coneixement del fet successori, l'òrgan responsable de la tramitació ha de procedir, si escau, en procediments no finalitzats, a autoritzar la persona o l'entitat successora a accedir a les notificacions electròniques ja practicades des de la data del fet causant de la successió i a practicar a aquesta persona o entitat successora les notificacions electròniques que es produeixin en endavant. Si la persona física successora no està obligada a relacionar-se electrònicament amb l'Administració i no opta per aquesta via de relació, les notificacions que es produeixin en endavant s'han de practicar en paper, sens perjudici de la garantia d'accés a l'expedient complet.

En cas que la persona o entitat successora faci la comunicació després del termini indicat de quinze dies, els defectes en la pràctica de notificacions que es derivin d'aquest incompliment, que hagin esdevingut amb anterioritat a aquesta comunicació, són imputables a la persona interessada; i es dona per acomplerta per l'Administració, amb caràcter general, l'obligació de posada a disposició de la notificació electrònica en la seu electrònica a la persona jurídica o persona física la successió de la qual la persona interessada no ha fet valer.

7. Presentació i tractament de documents en registre i algunes incidències

El Reglament estableix en l'article 39 prescripcions sobre la presentació i el tractament dels documents en registre, i a aquest efecte habilita les administracions públiques per determinar els formats i els estàndards als quals s'han d'ajustar els documents presentats per les persones interessades en el registre, sempre que compleixin el que disposa l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i la normativa corresponent.

Així mateix, el Reglament dona instruccions sobre com ha d'actuar l'òrgan competent en cas que es detecti un codi maliciós susceptible d'afectar la integritat o la seguretat del sistema en documents que ja hagin estat registrats, i indica que n'ha de requerir l'esmena a la persona interessada que els hagi aportat. Es resol també una incidència molt habitual, com és que la dimensió dels documents registrats excedeixi la capacitat que es determini per al Sistema d'Interconnexió de Registres. En aquest cas, la remissió dels documents a l'Administració i l'òrgan al qual van adreçats pot ser substituïda per la posada a disposició dels documents, prèviament dipositats en un repositori d'intercanvi de fitxers. S'indica també que, en aquest cas, l'arxiu dels documents intercanviats per registre correspon a l'òrgan competent per a la tramitació del procediment, d'acord amb el termini que disposi la seva normativa.

8. La gestió dels documents presentats en paper

Entre les prescripcions sobre el registre trobem regles procedimentals per a l'actuació de les oficines d'assistència en matèria de registres. En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, el Decret 76/2020 ha creat les oficines d'atenció presencial (art. 37) que es classifiquen en dues categories (art. 39):

- Les oficines d'atenció ciutadana que assumeixen les funcions d'oficines d'assistència en matèria de registre d'acord amb la normativa de procediment administratiu.
- Els punts de registre i digitalització, que tenen encomanades exclusivament funcions de registre i digitalització de documents, a les quals no són aplicables les determinacions relatives a les oficines d'assistència en matèria de registre.

El Reglament prescriu que els documents en suport no electrònic s'han de presentar a les oficines d'assistència en matèria de registres, és a dir, en l'organització de la Generalitat, a les oficines d'atenció ciutadana, que assumeixen les funcions d'oficines d'assistència en matèria de registre. Quan es presentin documents originals o còpies autèntiques en suport no electrònic, des del moment en què siguin digitalitzats, conformement al que disposen les corresponents normes tècniques d'interoperabilitat, tenen la consideració de còpia electrònica autèntica de document en suport paper, amb la mateixa validesa per a la seva tramitació que els documents aportats en suport paper.

Immediatament després de la digitalització, els documents presentats han de ser retornats a les persones interessades. Si això no és possible, els documents presentats per la persona interessada en suport paper o en format electrònic dins d'un dispositiu, un cop digitalitzats, s'han de conservar a la seva disposició durant sis mesos perquè pugui recollir-los, independentment del procediment administratiu al qual s'incorporin o de l'Administració pública a qui vagin adreçats, tret que reglamentàriament l'Administració corresponent estableixi un termini més ampli. En aquest punt el Reglament divergeix de l'article 61.4 en relació amb l'article 63 del Decret 76/2020, que estableix un termini de tres mesos per destruir els documents presentats en suport paper que hagin estat digitalitzats, a excepció que l'òrgan responsable de la gestió documental i arxivística estableixi un altre termini.

Un cop transcorregut el termini establert pel Reglament, la destrucció dels documents s'ha de fer, pel que fa a l'Administració de la Generalitat, d'acord amb la [Llei 10/2001, del 13 de juliol, d'arxius i documents](#).

Cal tenir en compte que la disposició transitòria primera del Reial decret 203/2021 estableix que els documents en suport no electrònic que es trobin a les oficines d'assistència en matèria de registres (a la Generalitat, a les oficines d'atenció ciutadana que assumeixen les funcions d'oficines d'assistència en matèria de registre), a la data de l'entrada en vigor i dels quals s'hagi obtingut una còpia electrònica autèntica de conformitat amb els requisits que estableix l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i la seva normativa tècnica complementària, per al seu registre i la incorporació al corresponent expedient electrònic, poden ser eliminats a partir del 2 d'abril del 2023.

Per a això cal la comunicació prèvia a l'autoritat qualificadora corresponent, que a la Generalitat és el Departament de Cultura, que ha d'anar acompanyada d'una anàlisi de riscos, amb l'especificació de les garanties de conservació de les còpies electròniques i del compliment de les condicions de seguretat que, en relació amb la conservació i l'arxiu dels documents electrònics, estableixi l'Esquema Nacional de Seguretat, la normativa de transparència, accés a la informació pública i bon govern, la legislació d'arxius i patrimoni històric i cultural, i la normativa específica que sigui aplicable.

9. Comunicacions i notificacions electròniques

9.1 Comunicacions obligatòries

Respecte a la regulació de les comunicacions i les notificacions electròniques, hem de destacar, en primer lloc, que el Reglament estableix l'obligació a càrrec de l'Administració de comunicar a la persona interessada, quan la relació s'hagi de fer per mitjans electrònics, com a mínim, les dades, els fets i els tràmits que s'estableixen en l'article 41. Aquesta obligació opera tant quan la relació electrònica és obligatòria com quan resulta d'una opció voluntària per part de la persona interessada i, en ser de mínims, no exclou que s'hagin de comunicar altres circumstàncies a les persones interessades. S'han de comunicar a la persona interessada i per mitjans electrònics, per tant:

- a) La data i, si escau, l'hora efectiva d'inici del còmput de terminis que hagi de complir l'Administració després de la presentació del document o documents en el registre electrònic.
- b) La data en què la sol·licitud ha estat rebuda en l'òrgan competent, el termini màxim per resoldre el procediment i per a la pràctica de la notificació dels actes que li posin terme, així com dels efectes del silenci administratiu.
- c) La sol·licitud de pronunciament previ i preceptiu a un òrgan de la Unió Europea i la notificació del pronunciament d'aquest òrgan de la Unió Europea a l'Administració.
- d) L'existència, des que es tingui constància, d'un procediment no finalitzat en l'àmbit de la Unió Europea que condicioni directament el contingut de la resolució, així com la finalització d'aquest procediment.
- e) La sol·licitud d'un informe preceptiu a un òrgan de la mateixa Administració o de diferent i la recepció, si s'escau, d'aquest informe.
- f) La sol·licitud de pronunciament previ d'un òrgan jurisdiccional, quan aquest sigui indispensable per a la resolució del procediment, així com el contingut del pronunciament quan l'Administració actuant en tingui constància.

g) La realització del requeriment d'anul·lació o revisió d'actes entre administracions establert en l'article 22.2.a de la Llei 39/2015, així com el compliment o, si escau, la resolució del corresponent recurs contenciós administratiu.

9.2 Notificacions per mitjans electrònics

En segon lloc, els articles 42, 43 i 45 del Reglament estableixen determinacions sobre la pràctica de les notificacions a través de mitjans electrònics, que desenvolupen les de l'article 43 de la Llei 39/2015. S'ha de posar en relleu que les referències a la direcció habilitada única del Reglament no són aplicables a l'Administració de la Generalitat, atès que el Decret 76/2020 estableix en l'article 74.1 que la compareixença de la persona a la Seu electrònica és el sistema de notificacions electròniques per als subjectes establerts en l'article 2.1 del Decret.

En aquest sentit, el Reglament estableix que la compareixença voluntària d'una persona interessada que no estigui obligada a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques o que no hagi comunicat que se li practiquin notificacions per mitjans electrònics, o la del seu representant, en la seu electrònica, i l'accés posterior al contingut de la notificació o el rebuig exprés d'aquesta, té plens efectes jurídics, és a dir, la persona interessada es dona per notificada. A més, s'estableix que, en tot cas, la notificació per compareixença en la seu electrònica comporta la posada a disposició de la persona interessada d'un justificant de recepció que permeti justificar, bé l'accés al contingut de la notificació, bé el rebuig de la persona interessada a rebre-la. Aquest justificant ha de contenir, com a mínim, la identificació de l'acte notificat i de la persona destinatària, la data i l'hora en què es va produir la posada a disposició i la data i l'hora de l'accés al contingut o del rebuig.

S'estableix també que la persona interessada que accedeix al contingut de la notificació posada a la seva disposició en la seu electrònica, ha de ser informada que la compareixença i l'accés al contingut, el rebuig exprés de la notificació o bé la presumpció de rebuig per haver transcorregut el termini de deu dies naturals des de la posada a disposició de la notificació sense accedir-ne al contingut, dona per efectuat el tràmit de notificació i es continua el procediment, tal com estableixen els articles 41 i 43 de la Llei 39/2015.

Es concreta també que per donar per efectuat el tràmit de notificació a efectes jurídics, en la seu electrònica o en la seu electrònica associada, ha de quedar constància, amb indicació de data i hora, del moment de l'accés al contingut de la notificació, del rebuig exprés o del venciment del termini de deu dies naturals des de la posada a disposició per accedir a la notificació.

9.3 L'avís de posada a disposició de la notificació

La regulació de la pràctica de les notificacions es completa amb un seguit de prescripcions sobre l'avís de posada a disposició de la notificació regulat en l'article 41 de la Llei 39/2015.

Recordem que l'article 41.6 de la Llei 39/2015 estableix que l'avís s'ha d'enviar al dispositiu electrònic i/o a l'adreça electrònica que hagi comunicat la persona interessada. El Reglament aclareix que l'avís només s'ha de practicar en cas que la persona interessada o el seu representant hagin comunicat a l'Administració un dispositiu electrònic o adreça electrònica a aquest efecte. Quan faci aquesta comunicació, la persona interessada es fa responsable que en disposa d'accés, i en cas que el dispositiu electrònic i/o a l'adreça electrònica deixin d'estar operatius o la persona interessada perdi la possibilitat d'accedir-hi, està obligada a comunicar a l'Administració que no

es faci l'avís en aquests mitjans. S'adverteix que l'incompliment d'aquesta obligació per part de la persona interessada no comporta cap responsabilitat per a l'Administració pels avisos efectuats a aquests mitjans no operatius.

S'estableix també la forma de procedir de l'Administració en els procediments iniciats d'ofici quan la persona interessada sigui un subjecte obligat a relacionar-se per mitjans electrònics i l'Administració que ha de notificar no disposi de dades de contacte electrònics per practicar l'avís de la posada a disposició. Per a aquest supòsit el Reglament estableix que la primera notificació s'ha de fer en paper, i cal advertir a la persona interessada en aquesta primera notificació que les successives es practican en forma electrònica per compareixença en la seu electrònica que correspongui, i cal donar-li a conèixer que pot identificar un dispositiu electrònic, una adreça electrònica o tots dos per a l'avís de la posada a disposició de les notificacions electròniques posteriors.

Així mateix, el Reglament habilita les administracions per crear bases de dades de contacte electrònic per practicar els avisos de posada a disposició de notificacions en l'àmbit respectiu. L'article 76 del Decret 76/2020 ha establert en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat una base de dades de contacte com a tractament de dades corporatiu per enviar a les persones interessades avisos de posada a disposició de les notificacions, perquè s'identifiquin per mitjà del sistema de clau concertada, per trametre'ls altres comunicacions en el procediment administratiu i per gestionar altres avisos. També s'estableix la possibilitat que els departaments de l'Administració de la Generalitat i els ens a què s'aplica íntegrament el Decret 76/2020 creïn bases de dades de contacte amb les mateixes finalitats, atenent a les particularitats dels seus serveis, les quals n'han de garantir la interconnexió i la interoperabilitat amb el tractament de dades corporatiu.

10. L'expedient administratiu electrònic i els documents administratius electrònics

Per concloure, farem referència als aspectes més destacats de la regulació de l'expedient administratiu electrònic i, en particular, dels documents administratius electrònics, que com a tal és un concepte que no apareix a la Llei 39/2015. En efecte, la Llei 39/2015 indica que els documents públics administratius són els emesos vàlidament pels òrgans de les administracions públiques (art. 26.1). El Reglament afegeix a aquesta definició la de "document administratiu electrònic" (art. 46.1), i indica que és la informació de qualsevol naturalesa en forma electrònica, arxivada en un suport electrònic, segons un format determinat i susceptible d'identificació i tractament diferenciat admès en l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i la normativa corresponent, i que hagi estat generada, rebuda o incorporada per les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions subjectes a dret administratiu.

El Reglament assenyala que les còpies autèntiques de documents es poden expedir a partir del document original o d'una altra còpia autèntica, amb la mateixa validesa i eficàcia que el document original, i que la còpia electrònica generada en el procés de digitalització per l'Administració d'una còpia d'un document públic administratiu o d'un document privat presentat en paper per la persona interessada per incorporar-lo a un expedient administratiu, té el mateix valor que la còpia presentada en paper.

El Reglament exigeix una referència temporal en els documents administratius electrònics mitjançant una marca de temps, entenent per aquesta l'assignació per mitjans electrònics de la data i, si escau, l'hora a un document electrònic, o mitjançant un segell electrònic qualificat de temps, entenent per aquest l'assignació per mitjans electrònics d'una data i hora a un document electrònic amb la intervenció d'un prestador qualificat de serveis de confiança que assegurï l'exactitud i la integritat de la marca de temps del document, en aquest cas quan les normes reguladores n'estableixin la utilització.

S'estableix també que, quan en el marc d'un procediment administratiu tramitat per mitjans electrònics l'òrgan actuant estigui obligat a facilitar a la persona interessada un exemplar d'un document administratiu electrònic, aquest document es pot substituir pel lliurament de les dades necessàries per accedir-hi pels mitjans electrònics adequats. Aquesta determinació no és aplicable a les notificacions administratives, que han de contenir el text íntegre de l'acte.

Respecte a l'expedient administratiu electrònic, el Reglament determina regles sobre el foliat i indica que s'ha de dur a terme mitjançant un índex electrònic autènticat que ha de garantir la integritat de l'expedient i n'ha de permetre la recuperació sempre que calgui. L'índex ha de ser signat per la persona titular de l'òrgan que conformi l'expedient per a la seva tramitació o bé pot ser segellat electrònicament en el cas d'expedients electrònics que es formin de manera automàtica, a través d'un sistema que en garanteixi la integritat.

Finalment, fem referència a l'exercici del dret d'accés de les persones interessades que es relacionin electrònicament amb les administracions públiques a l'expedient electrònic (art. 52). El Reglament assenyala que el dret d'accés i, si escau, el dret a l'obtenció de còpia total o parcial d'aquest, s'entén satisfet mitjançant la posada a disposició d'aquest expedient en el punt d'accés general electrònic de l'Administració competent o en la seu electrònica o seu electrònica associada que correspongui, amb la remissió a la persona interessada o al seu representant de l'adreça electrònica o localitzador que doni accés a l'expedient electrònic posat a disposició. En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, el sistema de tramesa dels expedients a les persones interessades és la posada a disposició a la Seu electrònica, de conformitat amb l'article 66 del Decret 76/2020.

Pablo Herráez Vilas

Director d'Assessoria Jurídica de l'Agència Catalana de l'Aigua, doctor en dret i llicenciat en filosofia